

# Одлука о измјенама и допунама Устава Републике Српске

**Користећи се** овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

**Позивајући се** на став XI.2 Закључака са Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

**Водећи рачуна о** ставу I.2. Закључака донесених на наведеној конференцији у Бону који потврђује «да је непристрасно и независно правосуђе» од «суштинског значаја за владавину права и помирење у Босни и Херцеговини»;

**Констатирајући** Анекс Декларације Савјета за имплементацију мира од 16. децембра 1998. године, у којем је Управни одбор позвао на «усвајање закона, до 30. јуна 1999. године, којим би се

успоставило независно и непристрасно судство, са акцентом на судским именованима и именованима за тужиоца, примјереним платама и објективним стандардима за именовање судија и тужиоца, који ће бити у складу са истим који се примјењују у европској демократској пракси, те промоцији мултиетничког судства широм БиХ;»

**Признајући** да је Народна скупштина Републике Српске донијела одговарајући закон у априлу 2000. године који је ступио на снагу 2. јуна 2000. године;

**Цијенећи** чињеницу да, када је Независна правосудна комисија почела с радом у прољеће 2001. године, финансијска ситуација у правосуђу је била изразито лоша и Независна правосудна комисија је, у тијесној сарадњи са ентитетским министарствима правде и ентитетским парламентима, остварила значајно смањење годишњих трошкова судства и тужилаштва објединивши тужилачке функције, смањивши број првостепених судова те број судија и помоћног особља у правосудним органима;

**Схватајући** да је финансијска ситуација у судству и тужилаштву на свим нивоима у Босни и Херцеговини и даље изразито лоша и да се за годишње издатке за плате и друге накнаде судијама и тужиоцима издваја очито непропорционалан дио укупних буџета;

**Схватајући такође** да је садашња ситуација неодржива и да би могла довести до колапса правосуђа у Босни и Херцеговини;

**Водећи рачуна** о томе да су судови и тужилаштва створили значајан дуг због недостатка средстава да се издаци за оперативне трошкове и плате подмирују на вријеме, да је укупан дуг крајем 2004. године износио 16 милиона КМ и да су многим судовима основне услуге – као што су пошта и телефон – обустављене, па зато не могу да раде и пружају услуге које од њих захтијевају грађани Босне и Херцеговине;

**Упознат** са чињеницом да су судијама и тужиоцима у Босни и Херцеговини – захваљујући механизмима прописаним у садашњим законима – већ ионако високе плате повећане за приближно 40%

од првобитног повећања из 2000. године до децембра 2004. год. када су замрзнуте, док је у исто вријеме инфлација у Босни и Херцеговини била минимална;

**Констатујући** комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 3. децембра 2004. године у којем је Управни одбор истакао да «ефикасно провођење правде, кључни елемент послеријатног опоравка БиХ, овиси о правилном функционисању и одговарајућој награђености правосудних органа» и у којем је дао своју пуну подршку ставу да је «хитно потребно да се изврши ревизија плата у судству да би се обезбиједила одговарајућа расподјела средстава која ће да омогући ефикасан рад правосудног система»;

**Констатујући** да је високи представник, да избјегне даље погоршавање ситуације, својом одлуком 13. децембра 2004. године замрзнуо плате у правосуђу и да је основана радна група, састављена од представника министарстава правде на нивоу ентитета и Босне и Херцеговине, Правосудне комисије Брчко Дистрикта, Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине, као и удружења судија и тужилаца из оба ентитета, са задатком да изврши ревизију плата у правосуђу и приреди нове законе;

**Поздрављајући** препоруке радне групе да плате судијама и тужиоцима треба да буду усклађене између ентитета, да накнаде које су укинули ентитетски парламенти 2003. године не треба уводити, да плате судијама и тужиоцима треба умјерено смањити, да садашње плате треба и даље да буду замрзнуте док просјечна плата у Босни и Херцеговини не достигне одређени ниво, да, када плате поново почну да расту, да расту у истом постотку као и просјечна плата у Босни и Херцеговини, чиме се остварује фиксни омјер између просјечне плате у Босни и Херцеговини и плата у правосуђу, као и стална усклађеност међу ентитетима;

**Поздрављајући** чињеницу да је Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине на сједници одржаној 23. августа 2005. године подржао препоруке радне групе;

**Позивајући се** на комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 24. јуна 2005. година у којем је Одбор изразио да је и даље забринут «због изазова фискалне одрживости са којим се суочавају власти у Босни и Херцеговини, посебно на ентитетском нивоу»;

**Схватајући** да је реализација препорука радне групе од највећег значаја за функционисање правосудног система у Босни и Херцеговини и да је у том погледу неопходно да се почну остваривати од почетка наредне буџетске године која почиње 1. јануара 2006. године;

**Схватајући** да би смањење плата и других накнада у судству и тужилаштву, које је нарочито значајно, правично и потребно, било немогуће без измјене и допуне Устава Републике Српске;

**Узевши у обзир и размотривши** сва ова питања, високи представник доноси сљедећу:

## **ОДЛУКУ**

### **О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Амандман утврђен овом Одлуком чини њен саставни дио. Наведени амандман ступа на снагу 31. децембра 2005. године, осим ако га у истом тексту, истој форми без измјена и допуна и без додатних услова не усвоји Народна скупштина Републике Српске прије 30. децембра 2005. године. Ако Народна скупштина Републике Српске амандман усвоји у другачијем тексту, са измјенама и допунама и уз додатне услове, он неће ступити на снагу.

У случају да амандман који чини саставни дио ове Одлуке ступи на снагу у складу са одредбама ове Одлуке, ступиће на снагу на привременој основи, све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у

«Службеном гласнику Републике Српске».

Сарајево, 9. децембра 2005.

Педи Ешдаун  
Високи представник

---

## **АМАНДМАН НА УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

### **АМАНДМАН CXIV**

Иза члана 138, додаје се нови члан 138.а, који гласи:

#### **«Члан 138.а**

Као изузетак од принципа из члана 127. овог Устава, плата и/или друге накнаде судији могу бити умањени законом донесеним до 10. јануара 2006. године.

Умањење из става 1. овог члана може се извршити само једном.

Ставови 1. и 2. овог члана не могу се тумачити тако да је на било који начин или у било којем облику, директно или индиректно, дозвољено неко друго умањење плата и/или других накнада судији заштићених чланом 127. овог Устава.»